

[Estrup]

holdet til den beretning, som vi i fællesskab skrev i sommer.

SF skrev ganske rigtigt en mindretalsudtalelse i den sammenhæng og pegede på, at man ønskede en fondsdannelse, og at man også ønskede at få en værditilvækstordning til finansiering af fondsdannelsen, men det, som undrer én, er, at den beretning, som vi i fællesskab skrev, faktisk drejede sig om obligatorisk overskudsdeling. Jeg har svært ved at se, at SFs forslag, sådan som det nu er fremsat, faktisk kan rummes inden for beretningen, og derfor tror jeg, at der er grund til at overveje, hvordan vi kan få udlignet de forskellige, der er på dette område.

Jeg skal slutte af med at sige, at for os er det altså afgørende, at vi i det følgende kan komme nærmere til det radikale idealbillede. Vi finder, at ejendomsret, medbestemmelse og demokratisering på de ansattes egen arbejdsplads er det afgørende. Det opnår man hverken ved fondskapitalisme eller ved at give virksomhedsejerne vetoret over for nye ejere.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg skal gøre nogle ganske få bemærkninger om et emne, der har været draget ind i den offentlige debat og i debatten her i dag ved forskellige lejligheder: spørgsmålet om regeringens forslags forenelighed med skattereformen.

Formelt, strikte formelt, er der jo ikke noget problem. De forslag, regeringen fremsætter – og her beskæftiger jeg mig alene med det såkaldte 6.000 kr.s forslag – er ikke i strid med skattereformen, der ikke vedrører lovgivningen om særlig indkomstskat. Derom kan der ikke være nogen virkelig diskussion. Skattereformen vedrører ikke den lovgivning, så lidt som den vedrører ejendomsskatte-lovgivning, formuebeskatning og andre sager.

Men man kan vel sige, at en sådan formel betragtning ikke er det mest interessante. Det, vi skal beskæftige os med, er spørgsmålet om, på hvilken måde et sådant forslag berører indhold, hensigt, sigte, ånd i skattereformen, og det spørgsmål er det min opfattelse at man fortsat må interessere sig for i det videre arbejde.

Det er også klart, at når man gennemfører en forhøjelse af 200 kr.s grænsen til 6.000 kr., hvilket altså betyder, at medarbejdere

uden konsekvenser i skattemæssig henseende kan få udbetalt op til 6.000 kr. i medarbejderaktier om året, så berører det selvfølgelig skattesystemets måde at virke på, så berører det skattesystemet og dermed også den aftalte skattereform. Så er man nødt til at diskutere, hvilke virkninger det har i forhold til skattereformen, og det er vi derfor også indstillet på at man er nødt til at gøre, men jeg vil dog gerne sige, at en forhøjelse af 200 kroners grænsen ikke efter min opfattelse vil få skadelige konsekvenser for skattereformens virkning. I den henseende vil jeg godt pege på, at bestemmelsen om, at man ud over de 6.000 kr., altså ud over en eller anden grænse, kan udbetale medarbejderaktier, som der så kun skal svares en afgift af, måske nok i særlig grad kunne give anledning til betænkeligheder. Det er i hvert fald et spørgsmål, vi ønsker inddraget stærkt i de videre overvejelser.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg synes, det var to interessante indlæg, vi hørte her i dag. Jeg konstaterer i forlængelse af hr. Estrups indlæg, at vi er fælles i vort syn på regeringens forslag. Det er ikke godt nok, det duer ikke. Vi må sige næsten med citat fra gårdsdagens debat: om igen, hr. minister!

Derudover kan vi glæde os over den positive side: at vi fortsat er enige om, at vi tilstræber en obligatorisk ordning, hvor medejendomsret, medbestemmelse, øget opsparring er i højsædet. Vi er også enige om, at de offentligt ansatte – vi kan altid diskutere det, for det er ikke noget let problem at tackle – bør inddrages på lige fod med de privat ansatte. Vi har selv markeret, at den afgørende forskel ikke er individuel eller kollektiv ejendomsret, men derimod spørgsmålet, om det er en fælles eller en individuel administration af midlerne, og dér er vi enige om, at det er den fælles forvaltning, det drejer sig om.

Tilbage bliver selvfølgelig en knast, for vi er i øvrigt enige om alt det andet. Vi har sagt, at man skal tilskynde til medarbejderaktier i den enkelte virksomhed ved at sige til virksomheden: forhandl jer til rette om at placere midlerne, ellers går pengene videre til en amtlig fond! De Radikale siger: vi vil simpelt hen ikke acceptere en sådan forhand-